

Valgflæsk og fortrydelser til RTKs herreaften 2024

Hermed lille resumé fra herreaftenen, som på et tidspunkt tog en ganske dramatisk drejning. Men før det kom så vidt, må man sige, at bortset fra fadøl, stegt flæsk (genialt tykke og saftige skiver) og persillesovs med konservativ dosering af persille, så der ikke gik salatbuffet i den, blev det endnu engang en herreaften med Me Too og Woke-ismen som bagtæppe.

Det ændrede ikke på, at rå og inderlig mandslatter flere gange bølgede og løftede både sejldug og måske også plastiktag til den udendørs entrepris på RTK's matrikel - som et bevis på at tennismænd sagtens kan more sig uden snak, der momentvist krydser bæltestedet i nedadgående retning.

Og dog.

Stridslystne tidselgemytter vil måske hævde, at bæltestedet ad omveje alligevel blev passeret flere gange i sydlig retning. Det vil de i givet fald påstå med afsæt i et helt særligt Tv-program – et program udsprunget af bedrøvelige omstændigheder, som stemte alles humør i mol.

To solide RTK-støtter, tidligere RTK-formand Søren Højgaard og RTK-trubadur Anders Lange, havde nemlig af uransagelige årsager meldt afbud. Og under herreaftenen stod den græsselige forklaring på RTK-ikonernes fravær pludseligt klar for hele selskabet, da en 55-tommers Tv-skærm blev båret frem, og en særudgave af programmet Sporløs tonede frem.

Grundet de helt specielle omstændigheder var nuværende RTK-formand Mogens Yde undtagelsesvist vært på programmet, der denne gang var optaget i Nyborg Statsfængsel. Ja, Nyborg Statsfængsel!

Her havde nemlig både Søren og Anders fået nye adresser i henholdsvis celle 21 og 78. Begge fældet i Me Too-sager grundet deres hang til at fortælle muntre anekdoter fra det virkelige liv - eller mere præcist vitigheder, der ganske ofte rundede midten af den menneskelige anatomi.

Det var to mistrøstige skæbner iført klassiske sort/hvidstribede fangedragter med matchende hovedbeklædning, der blev båret til skue i den bedste sendetid.

Deres kranke skæbner gjorde indtryk, men stemningen løftede sig dog, da de forklarede den berørte vært om de sange og anekdoter fra en anden tid, der havde ført dem bag tremmer:

Sørens bibel er jo skrevet af Ingemann (nej, ikke B.S.) og herfra leverede han et par opbyggelige historier. Der var blandt andet anekdoten om kvinden, der gerne ville have en yogamåtte - og historien om en meget bedaget herre på plejehjemmet, der oplevede den ulykke, at hans fingre sov netop som en meget sjælden og sjældent lykkelig begivenhed indtraf.

Anders sang lidt af sin hyldestsang til klubbens tenniskvinder, der "flytter kuglerne bedst" og garnerede den med en sød historie om en kvinde, der havde fået tatoveret et smukt, bølgende hav på sit inderlår.

Anekdoter og sange medførte lidt - nej, faktisk rigtigt meget - forbudt munterhed midt i al tristessen.

Og det stod nu samtidig klart, at det var en genistreg af DR at gøre RTK-formanden til ad hoc vært. For under udsendelsen gik Yde live i advokat-mode for at få Søren og Anders løsladt så hurtigt som muligt. Han gjorde det dog klart, at en eventuel løsladelse ude i fremtiden kun kan ske med Anders' og Søren's accept af betingelser, der er dikteret af Sofie Linde - og betingelser, som de to fanger, på Ydes opfordring, offentliggjorde for åben skærm:

Anders var den første, der med bævende røst læste op fra Linde-dokumentet:

"Jeg vil gerne undskylde over for alle RTK-kvinder.

Jeg har gang på gang sunget, at RTK-kvinder flytter kuglerne bedst. Efter at jeg er blevet genopdraget her i fængslet, kan jeg godt se, hvor sexistisk jeg har været. Undskyld, undskyld, undskyld.

Hvis jeg nogensinde kommer på fri fod igen, lover jeg, at jeg fremover vil flytte kuglerne selv.

Dette kan vise sig irrelevant, for jeg har forstået, at et kirurgisk indgreb kommer til at indgå i betingelserne for min prøveløsladelse."

Herefter var det Søren's tur til alvorstunget at fremstamme følgende:

"Jeg vil ikke alene undskylde over for alle RTK-kvinder, men også over for de mange uskyldige RTK-børn, som er mødt op til standerhejsning i mine mange år som formand for at få en fiskefrikadelle, men har fået serveret den ene klamme joke efter den anden - og altid under bælttestedet.

Jeg undskylder også over for alle de RTK-mænd, der har set op til mig som formand, og som har troet, at de kunne genfortælle mine jokes derhjemme i soveværelset - hvorefter de nat efter nat har måttet sove i telte, udhuse og garager på papirtynde liggeunderlag.

Hvis jeg nogensinde kommer på fri fod igen, lover jeg at makulere mit kartotek med Ingemann-striber og kun fortælle sjove ting, der på forhånd er blevet godkendt af Dansk Kvindesamfund."

Herefter sænkede en eftertænksom tavshed sig i cellen, mens Mogens Yde afrundede programmet med bemærkninger om, at han håbede at kunne få de to på fri fod, så de kunne deltage i herreaftenen i 2029 - efterfulgt af entusiastisk fremførte betragtninger om hans ikke ubetydelige salær, som ville spare RTK for yderligere overvejelser om opkvalificering til Red Plus-baner et par generationer frem.